

Arrest

nr. 69 905 van 14 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 februari 2011 en heeft zich op 28 februari 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 24 maart 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 15 juli 2011.

1.3. Op 31 augustus 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 augustus 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Irakese nationaliteit en bent u op 27 december 1987 geboren te Kifri in de provincie Dyala. U bent een soenniete van Koerdische origine en groeide op in de wijk Iskaan in de stad Kirkuk waar u tot aan uw vertrek in 2009 verbleef. Sinds 2006 studeerde u Koerdische talen op de campus van de Universiteit van Sulaimani in Khanaqin waar u eveneens een kamer had. Uw vader, Abbas Rachid RAMADAN ZANGANA (O.V.5.831.041) zou sinds 2005 in België verblijven en hier asiel hebben aangevraagd. Intussen zouden ook uw moeder en uw zus Hadya en broer Ali in verblijven. Omdat men in Irak wist dat uw ouders in België verbleven werd u in Kirkuk en Khanaqin bedreigd en eiste men geld van u. In 2009 verliet u Kirkuk en reisde u naar Turkije. Op 25 februari of maart 2011 zou u per vliegtuig Turkije hebben verlaten. Twee dagen later kwam u aan in België. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: een studentenkaart, een uittreksel van het bevolkingsregister (gezinsamenstelling) en een document over de gelijkstelling van uw diploma. Tevens legt u kopies voor van de identiteitskaarten van uw ouders, de vreemdelingenkaarten van uw ouders en een schoolrapport.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw ganse leven, tot 2009, in de wijk Iskaan, Kirkuk, Centraal-Irak zou hebben gewoond of dat u gestudeerd zou hebben aan de universiteit in Khanaqin.

Vooreerst kunt u geen enkel identiteitsdocument voorleggen. (CGVS, p. 23, 24).

Vervolgens beweert u foutief dat er momenteel enkel biljetten van 100, 250, 500, 1000 en 25 000 Iraakse dinar (ID) in omloop zouden zijn. Een biljet van 100 dinar zou volgens u een groene kleur hebben (CGVS, p. 11, 22). In werkelijkheid zijn er momenteel biljetten van 50, 250, 500, 1000, 5000, 10 000 en 25 000 ID in omloop. Een biljet van 100 ID wordt in het huidige Irak niet gebruikt.

U verklaart verder nog dat de auto's in Irak met zwarte, witte of rode nummerplaten rijden. Wat het verschil zou zijn weet u echter niet (CGVS, p. 11). Verder blijkt dat u niet weet hoeveel provincies er in Irak zouden zijn (CGVS, p. 25). Van de 18 Irakese provincies kunt u er daarenboven slechts acht benoemen (CGVS, p. 12). U weet vervolgens niet wie de president of eerste minister van Irak waren toen u Irak verliet (CGVS, p. 10, 19). U weet wel dat Saddam Hussein president van Irak geweest is. De naam van zijn partij, de Baath partij die meer dan dertig jaar aan de macht was in Irak en tot aan de val van het regime in 2003 de ganse Irakese samenleving beheerste, kent u echter niet (CGVS, p. 10). Dat u dergelijk essentiële kennis niet heeft, laat weinig ruimte toe geloof te hechten aan uw bewering uw ganse leven in Centraal-Irak te hebben gewoond. U weet evenmin tot wanneer Saddam aan de macht zou zijn geweest of wanneer de val van het regime plaatsvond (CGVS, p. 10, 23). Gevraagd naar wat de Peshmerga zouden zijn antwoordt u op vragende wijze "dat zijn strijders is dat niet zo?". Vervolgens beweert u dat u ze nog nooit gezien zou hebben (CGVS, p. 21). Dit is hoogst bevreemdend aangezien Kirkuk, de stad waar u tot 2009 zou hebben gewoond, in 2003 door de Peshmerga werd ingenomen.

Voorts vermeldt u nog de terroristische groeperingen Al Qaida en Ansar al Islam. U blijkt echter niet te weten of het hier om soennitische of sjiietische groeperingen zou gaan. Over Al Qaida beweert u nog volledig foutief dat het meestal sjiieten zijn (CGVS, p. 17). Hoogst opmerkelijk aangezien u verklaart dat deze groeperingen in de stad Kirkuk aanwezig waren en dat u door hen bedreigd zou zijn geweest (CGVS, p. 16, 17).

Van iemand die beweert tot 2009 in Kirkuk, Centraal-Irak, te hebben gewoond en die bovendien verklaart dat ze universitaire studies zou hebben gevolgd mag verwacht worden dat ze dit soort algemene kennisvragen over haar land van herkomst correct kan beantwoorden.

Ook uw kennis van de stad Kirkuk en de wijk Iskaan is ontoereikend om geloof te kunnen hechten aan uw bewering dat u er tot 2009 zou hebben gewoond. Zo blijkt u wel te weten dat de Khasa rivier door Kirkuk stroomt. U weet echter niet of er bruggen over deze rivier zouden zijn (CGVS, p. 7). U weet evenmin aan welke kant van de rivier uw wijk Iskaan zou liggen en of de wijk in de buurt van de Khasa rivier gelegen zou zijn (CGVS, p. 7, 19). Het blijkt dat u de rivier zelfs nog nooit gezien zou hebben (CGVS, p. 20). Als omringende wijken benoemt u Shorja, Azadi en Rahim Awa (CGVS, p. 6, 7). Dit klopt inderdaad. Vreemd genoeg weet u niet precies waar de wijk Rahim Awa gelegen zou zijn en beweert u dat deze wijk aan dezelfde kant van de Khasa rivier gelegen zou zijn als uw wijk (CGVS, p. 22). Rahim Awa is echter gelegen aan de andere kant van de Khasa. Van de wijk Imam Qasem blijkt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 20). Uit de informatie blijkt echter dat de wijk Imam Qasem aan de westelijke kant van de wijk Iskaan grenst. De naam van de mukhtar van uw wijk kent u evenmin (CGVS, p. 7).

Tijdens het gehoor worden u verder nog vier foto's van bekende gebouwen en plaatsen die in uw wijk gelegen zijn getoond. Hoewel u enkele van deze gebouwen en plaatsen in de loop van het gehoor had vernoemd (namelijk het Azadi-ziekenhuis en de Shahidan moskee) blijkt u slechts één van de foto's te herkennen (namelijk de foto van de Shahidan moskee) alhoewel dat u hier niet echt zeker over lijkt. De andere foto's herkent u niet (CGVS, p. 20, 21, 28).

Voorts beweert u nog dat er in de buurt van Kirkuk geen luchthaven gelegen zou zijn (CGVS, p. 17, 18). In werkelijkheid ligt de luchthaven ten westen van Kirkuk.

Tijdens het gehoor blijkt verder nog dat uw kennis van het Arabisch wel bijzonder beperkt is voor iemand die beweert in Kirkuk te zijn opgegroeid. Zo verklaart u dat u slechts enkele woorden Arabisch kent en slaagt u er niet in om in het Arabisch uit te leggen waar en wat u zou gestudeerd hebben (CGVS, p. 5). Van iemand die geboren en getogen en naar school gegaan is in Kirkuk mag echter verwacht worden dat ze meer kennis heeft van het Arabisch. Ten tijde van Saddam Hussein was immers enkel het Arabisch toegestaan als officiële taal.

U beweert verder nog dat u Koerdische talen gestudeerd zou hebben aan de universiteit in Khanaqin. Tijdens uw studies zou u ook in Khanaqin op kot gezeten hebben (CGVS, p. 6, 9). Vreemd genoeg weet u niet in welke wijk u op kot zou hebben gezeten in die jaren (CGVS, p. 25). U blijkt evenmin te weten in welke wijk de universiteit gelegen zou zijn (CGVS, p. 25). Vervolgens wordt duidelijk dat u niet weet in welke provincie de stad Khanaqin gelegen zou zijn (CGVS, p. 12, 27). Gevraagd naar welke plekken men passeert indien men van uw woonplaats Kirkuk naar Khanaqin reist, moet u ook het antwoord schuldig blijven. U zegt letterlijk "er zijn enkele dorpen maar ik ken de namen niet, er zijn ook enkele steden maar de naam van de steden weet ik ook niet" (CGVS, p. 13). Verder weet u niet wie de rector van de universiteit zou zijn en blijft u wel bijzonder vaag over de studies die u gevolgd zou hebben (CGVS, p. 13, 24, 25). Zo antwoordt u op de vraag welke vakken u had op de universiteit dat u Koerdisch volgde. Hierna wordt u gevraagd wat dat vak dan wel inhield. U antwoordt vaag "grammatica en zulke dingen". U wordt daarna gevraagd hierover wat meer details te geven waarop u over Koerdische geschiedenis begint. Het blijkt echter dat u dit vak nooit gehad zou hebben. Vervolgens kunt u wel de verschillende Koerdische dialecten benoemen en waar deze zouden gesproken worden. Meer dan deze alom gekende informatie kunt u echter niet geven. U stelt "ik heb enkel maar twee jaar gestudeerd, het is pas later dat je meer gaat weten". Van iemand die twee jaar universitaire studies zou hebben gevolgd mag echter verwacht worden dat ze meer algemene en inhoudelijke informatie kan verschaffen over de vakken en de cursussen die ze zou hebben gevolgd.

Bovenstaande elementen laten niet toe geloof te hechten dat u tot 2009 in de wijk Iskaan, Kirkuk, Centraal-Irak, zou hebben gewoond of dat u enkele jaren Koerdische talen gestudeerd zou hebben aan de universiteit in Khanaqin. Het blijkt daarenboven nog dat u niet precies lijkt te weten wanneer u Kirkuk zou hebben verlaten en dus wanneer u in Turkije zou zijn aangekomen of wanneer u Turkije zou hebben verlaten om naar België af te reizen (CGVS, p. 3, 4, 15, 16). U kan niet meer dan te zeggen dat u in 2009 Kirkuk verliet. De maand kan u niet opgeven (CG p.15). Van uw vertrek uit Turkije twijfelt u of het op 25 februari of op 25 maart 2011 was (CG p.16).

Tot slot dient nog worden vastgesteld dat uw verklaringen op meerdere punten afwijken van de verklaringen die uw vader RAMADAN ZANGANA Abbas Rachid (O.V. 5.831.041) heeft afgelegd. Zo verklaarde uw vader dat hij samen met het gezin eind 2003 begin 2004 naar Damascus in Syrië vertrok waar jullie gewoond zouden hebben. Verder verklaart hij eveneens dat hij jullie in februari 2004 naar Hendiya, Zuid-Irak, de geboorteplaats van uw moeder, gebracht zou hebben. Daar zouden jullie nog hebben verbleven op het moment dat uw vader door het Commissariaat-generaal gehoord werd (dd. 28/02/2006). Voorts verklaarde uw vader nog dat hij in 2004 een zaak in kappersproducten was begonnen in Bagdad (gehoorverslag RAMADAN ZANGANA Abbas Rachid, p. 2, , 8, 9). Vreemd genoeg verklaart u herhaaldelijk dat u nooit in een andere plek dan Kirkuk of Khanaqin zou hebben gewoond en dat u nooit buiten Irak zou hebben verbleven. U zou zelfs nooit op een andere plek in Irak of in een ander land geweest zijn voor uw vertrek en u verklaart zelfs uitdrukkelijk dat u nooit in Hendiya of in Syrië geweest zou zijn (CGVS, p. 3, 4, 9, 16, 19). Verder verklaart u eveneens dat uw vader nooit buiten Kirkuk gewerkt zou hebben (CGVS, p. 14). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot 2009 in Kirkuk zou hebben verbleven en van uw verklaringen in het algemeen.

Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

De ongeloofwaardigheid omtrent uw beweerde afkomst en uw verblijf in Kirkuk, de ongeloofwaardigheid omtrent uw voorgehouden opleiding aan de universiteit van Khanaqin én de vaststelling dat u geen identiteitsdocument voorlegde maken het voor het CGVS verder onmogelijk om een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de exacte regio van waar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of

er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en kan u de status van subsidiaire beschermde evenmin worden toegekend. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in 2006 in hoofde van uw vader een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het rapport betreft een kopie en beschikt aldus niet over voldoende objectieve bewijswaarde. Het uittreksel uit het bevolkingsregister heeft geen enkele bewijswaarde aangezien u geen enkel officieel identiteitsdocument kunt voorleggen zodat uw identiteit niet met zekerheid kan worden vastgesteld. De studentenkaart volstaat gezien uw verklaringen niet om te bewijzen dat u daadwerkelijk colleges zou hebben gevolgd aan de universiteit van Khanaqin, tijdens uw studietijd in Khanaqin zou hebben verbleven, of tot 2009 in Kirkuk zou hebben gewoond. De kaart bevat overigens geen gegevens waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. De identiteitskaarten en de vluchtelingenkaarten betreffen louter kopies en hebben enkel betrekking op uw ouders. Het document over de gelijkstelling van u diploma bevat evenmin gegevens waaruit uw identiteit of herkomst zou kunnen worden afgeleid. Het voorleggen van documenten dient daarenboven gepaard te gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Dat is hier allerminst het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, en de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoekster aan dat zij werd gehoord zonder raadsman en slechts een paar uur, zodat men bij het lezen van de motivering en het gehoorverslag zeer sterk de indruk krijgt dat dit verhoor “snel-snel-snel” moest gebeuren en dat het gehoor duidelijk de nodige diepgang mist. Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal de vragen niet expliciet te hebben gesteld of dat zij, als zij vreemd werden beantwoord, niet opnieuw of duidelijker werden gesteld en evenmin rekening werd gehouden met de jonge leeftijd van verzoekster. Voorts onderneemt verzoekster een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

2.2. De Raad ziet niet in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekster de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat de ongeloofwaardigheid omtrent haar beweerd afkomst en verblijf in Kirkuk, de ongeloofwaardigheid omtrent haar voorgehouden opleiding aan de universiteit van Khanaqin en de vaststelling dat zij geen identiteitsdocument voorlegde het CGVS geen andere keuze laat dan haar de vluchtelingenstatus te weigeren en het verder onmogelijk is om een correct beeld te krijgen van haar profiel, de juiste identiteit, de exacte regio van afkomst en de plaatsen waar zij recentelijk zou hebben verbleven zodat ook de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht.

2.4. Waar verzoekster stelt dat het gehoor zonder raadsman gebeurde en slechts een paar uur heeft geduurd, en men sterk de indruk krijgt dat het verhoor “snel-snel-snel” moest gebeuren, wijst de Raad erop dat verzoekster correct werd ingelicht bij de oproeping voor gehoor dat zij zich kon laten bijstaan door een raadsman (oproeping van 22/06/2011, adm. doss., stuk 7) en uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster en/of haar raadsman het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op de hoogte had gebracht van een eventuele tussenkomst. Uit het gehoorverslag blijkt voorts dat het verhoor begon om 13u38 en een einde nam om 16u22, bijna drie uur, nadat aan verzoekster werd gevraagd of zij nog iets toe te voegen had aan haar relaas (gehoorverslag, p. 30). De Raad heeft derhalve niet de indruk dat het gehoor van verzoekster “snel-snel-snel” diende te gebeuren en na lezing van het gehoorverslag blijkt niet dat het gehoor diepgang mist. Integendeel, de Raad merkt

op dat verschillende vragen meermaals werden gesteld en dat verzoekster ook dan niet aannemelijk kan maken, middels coherente en waarachtige verklaringen, afkomstig te zijn uit Kirkuk. Daarenboven wordt vastgesteld dat verzoekster geen objectieve documenten voorlegt met betrekking tot haar afkomst en relatie met A.R.R.Z., haar beweerde vader die hier in België zou verblijven, en ook haar verklaringen hieromtrent niet overeenkomstig het relaas van haar beweerde vader zijn. In de mate verzoekster blijf zou gegeven hebben van enige kennis over haar afkomst tijdens een gesprek met haar raadsman, wijst de Raad erop dat in het verslag van de jurist van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt opgenomen wat de asielzoeker heeft verklaard en aangezien de jurist die het interview afneemt, optreedt in zijn hoedanigheid van afgevaardigde en vertegenwoordiger van de Commissaris-generaal, heeft hij er alle belang bij, gelet op zijn statuut, om de verklaringen van de asielzoeker zo precies en volledig mogelijk te noteren. Het bewijs van het tegendeel wordt niet geleverd door blote beweringen die niet in aanmerking kunnen worden genomen wegens een mogelijk gebrek aan onpartijdigheid en objectiviteit van de raadsman. De jurist die optreedt in voornoemde hoedanigheid heeft er geen belang bij dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling onjuist zouden worden weergegeven. De Raad concludeert derhalve dat het interview afgenomen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ernstig en grondig is gebeurd en dat dit blijkt uit de inhoud van het interview.

Dat er ook geen rekening werd gehouden met haar jonge leeftijd en alle verschrikkingen die zij heeft moeten meemaken, kan de Raad evenmin overtuigen, gelet op hetgeen volgt.

2.5. Waar verzoekster stelt dat zij haar identiteitsdocumenten is kwijt geraakt in de vrachtwagen in Turkije, kan de Raad enkel vaststellen dat geen enkel begin van bewijs wordt ingediend van verzoeksters identiteit en afkomst. Derhalve wordt ook niet aangetoond dat zij de dochter is van A.R.R.Z., haar beweerde vader die hier in België zou verblijven.

2.6. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats nagaat of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Kirkuk, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoekster. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving, in casu haar beweerde plaats van afkomst Kirkuk en haar profiel als studente aan de universiteit van Khanaqin. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving.

2.6.1. Verzoekster verklaarde met betrekking tot de gebruikte geldbiljetten het volgende op de vraag *“welke coupures zoals 5 euro, 10 euro worden gebruikt: “250, 500, 1000, 25 000”*; daarop werd de volgende vraag gesteld: *“Nog andere of zijn ze dat? Dat zijn ze. Dus enkel biljetten 250, 500, 1000 en 25 000. Nee ook van honderd Nog? Dat is wat ik mij herinner”*. De vraag wordt verschillende keer gesteld op een andere manier en het feit dat verzoekster plots de biljetten zou kunnen opsommen bij haar raadsman, wijzigt niets aan de gegevens zoals ze blijken uit het gehoorverslag. Verzoekster is niet afdoende op de hoogte van de gebruikte bankbiljetten in Irak. Dat een vrouw alleen niet naar buiten mag en zij zich niet met geldzaken bezig hield, kan bezwaarlijk als ernstig argument worden aangenomen voor haar lacune met betrekking tot de gebruikte bankbiljetten in Irak, vermits verzoekster beweert dat zij twee jaar aan de universiteit studeerde in Khanaqin en daar op kot zat.

2.6.2. Dat verzoekster als jonge vrouw het onderscheid niet kent tussen de verschillende nummerplaten kan enigszins worden aangenomen, doch dat zij als Iraakse universiteitsstudente niet weet dat Irak 18 provincies heeft, en slechts weet heeft van de Koerdische provincies *“Hawlir, suleymaniya, daar ben ik niet zeker van, denkt heel lang na, dohuk de rest weet ik niet”*, en als Iraakse provincie opsomt *“Bagdad, Mosul, denkt zeer lang na, kerbala, ik denk tikrit ook”* (gehoor, p. 12), ondermijnt haar bewering universiteitsstudente te zijn en geboren en getogen te zijn in Centraal-Irak. Er kan immers van een universiteitsstudente worden verwacht dat zij meer provincies moet kunnen opsommen dan hetgeen verzoekster heeft laten zien tijdens het gehoor. Dat verzoekster er uit eigen beweging bij haar raadsman

dan spontaan 11 zou hebben opgesomd lijkt opmerkelijk, maar wijzigt niets aan de vaststellingen in het gehoorverslag.

2.6.3. *"Wie was er vroeger president van Irak? Saddam Hussein. En nu? Soms Barzani, soms talabani, nu weet ik het niet. Wie was er president toen u vertrok? Dat weet ik niet, er waren er verschillende. (gehoor, p. 10) Wie was er eerste minister in Irak? Dat weet ik niet. (gehoor p. 19)".* Thans beweren dat verzoekster wel de huidige president kent, is niet ernstig.

2.6.4. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster beweert in het verzoekschrift, is 'Al Qaeda' (verzoekster vermeldt Al Qadaï) wel degelijk prominent aanwezig in Irak waar het een poging onderneemt om onder andere het land te destabiliseren, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (landeninformatie, *"Profile: Al Qaeda in Iraq (a.k.a. al Qaeda in Mesopotamia)"*). Voor iemand die beweert bedreigd te zijn geweest door terroristische organisaties is dit een opmerkelijk argument waaruit nogmaals blijkt dat verzoekster in het verzoekschrift eender wat pretendeert.

2.6.4. *"Zijn er bruggen over de rivier? Bedoel je bruggen. Ja? Eerlijk gezegd ben ik niet zeker. Zij er bruggen over de rivier? Dat weet ik niet, ik ben niet zeker."* (gehoorverslag, p.7) Ook hier is het gehoorverslag klaar en duidelijk. Het tegenovergestelde beweren is niet ernstig. Daargelaten het argument van verzoekster dat het moeilijk uit te leggen is aan welke kant van de rivier haar wijk gelegen is, blijkt het ongeloofwaardig karakter van verzoeksters bewering afkomstig te zijn uit Kirkuk eveneens uit de volgende vaststellingen in de bestreden beslissing: *" Zo blijkt u wel te weten dat de Khasa rivier door Kirkuk stroomt. U weet echter niet of er bruggen over deze rivier zouden zijn (CGVS, p. 7). U weet evenmin aan welke kant van de rivier uw wijk Iskaan zou liggen en of de wijk in de buurt van de Khasa rivier gelegen zou zijn (CGVS, p. 7, 19). Het blijkt dat u de rivier zelfs nog nooit gezien zou hebben (CGVS, p. 20). Als omringende wijken benoemt u Shorja, Azadi en Rahim Awa (CGVS, p. 6, 7). Dit klopt inderdaad. Vreemd genoeg weet u niet precies waar de wijk Rahim Awa gelegen zou zijn en beweert u dat deze wijk aan dezelfde kant van de Khasa rivier gelegen zou zijn als uw wijk (CGVS, p. 22). Rahim Awa is echter gelegen aan de andere kant van de Khasa. Van de wijk Imam Qasem blijkt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 20). Uit de informatie blijkt echter dat de wijk Imam Qasem aan de westelijke kant van de wijk Iskaan grenst. De naam van de mukhtar van uw wijk kent u evenmin (CGVS, p. 7).*

Tijdens het gehoor worden u verder nog vier foto's van bekende gebouwen en plaatsen die in uw wijk gelegen zijn getoond. Hoewel u enkele van deze gebouwen en plaatsen in de loop van het gehoor had vernoemd (namelijk het Azadi-ziekenhuis en de Shahidan moskee) blijkt u slechts één van de foto's te herkennen (namelijk de foto van de Shahidan moskee) alhoewel dat u hier niet echt zeker over lijkt. De andere foto's herkent u niet (CGVS, p. 20, 21, 28).

Voorts beweert u nog dat er in de buurt van Kirkuk geen luchthaven gelegen zou zijn (CGVS, p. 17, 18). In werkelijkheid ligt de luchthaven ten westen van Kirkuk.

Tijdens het gehoor blijkt verder nog dat uw kennis van het Arabisch wel bijzonder beperkt is voor iemand die beweert in Kirkuk te zijn opgegroeid. Zo verklaart u dat u slechts enkele woorden Arabisch kent en slaagt u er niet in om in het Arabisch uit te leggen waar en wat u zou gestudeerd hebben (CGVS, p. 5). Van iemand die geboren en getogen en naar school gegaan is in Kirkuk mag echter verwacht worden dat ze meer kennis heeft van het Arabisch. Ten tijde van Saddam Hussein was immers enkel het Arabisch toegestaan als officiële taal."

"Dat er amper water in de rivier is! (...) "imam qasam" (...) turman (is) (en) dit "een wijk is voor turkman – oude turken van voor 1800 – grote oorlog" (...) de mukhtar sterk stond onder Saddam Hussein maar eiseres toen veel jonger was (...) ze weet dat de Rode Kerk bestaat, dat deze in Kirkuk ligt maar dat ze deze nooit gezien heeft (...) ligt niet in de wijk waar ze woonde!", zoals verzoekster "betoogt" in het verzoekschrift, kan bezwaarlijk als afdoende worden aangenomen om de pertinente motieven dienaangaande, die steun vinden in het administratief dossier, te ontcrachten. Dat het "kerkhof" tegenover het "hospitaal Azzadin" gelegen is, is wederom een blote post factum bewering. Dat verzoekster tegen haar advocaat spontaan het woord "Sahatheran" gebruikt als verwijzing naar de luchthaven van Kirkuk, waarvan zij overigens het bestaan ontkende tijdens het gehoor, is opnieuw verbazingwekkend vermits haar tijdens het gehoor gevraagd werd naar de betekenis van "Sahab teheran" (gehoor, p. 17-18) en verzoekster het antwoord niet kende.

2.6.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster beweert wordt door de commissaris-generaal correct vastgesteld dat verzoeksters kennis van het Arabisch beperkt is voor iemand die geboren en getogen is in Kirkuk, omdat ten tijde van Saddam Hussein enkel het Arabisch als officiële taal was toegestaan. Verzoekster is geboren in 1987 en moet dus onder het Saddam Hussein regime wel Arabisch gehad

hebben als onderwijstaal indien zij effectief in Kirkuk woonde. De vaststelling dat zij amper of geen Arabisch spreekt toont dan ook andermaal aan dat zij leugenachtige gegevens blijft volhouden.

Vermits haar afkomst uit Kirikuk en haar studie aan de universiteit van Khanaqin ongeloofwaardig zijn, zijn de argumenten met betrekking tot de plaats waar haar “kot” zou zijn geweest, en de plaatsen die zij zou hebben gepasseerd toen zij met een busje van de universiteit naar Kirikuk reeds, irrelevant. Immers, er werd reeds op gewezen dat het gebrek aan kennis van het aantal provincies in Irak en namen van de provincies het beweerde profiel van universiteitsstudente ondermijnt. De vaststellingen dat verzoekster, (i) niet in het minst kan vertellen in welke provincie haar universiteit ligt (*“In welke provincie ligt dat? Dat weet ik niet”* gehoor, 12), in tegenstelling tot hetgeen zij beweert, (ii) zij niet de naam van de rector kent, (iii) zij over haar studie niet verder komt dan *“grammatica en zulke dingen”* en *“ik heb enkel maar twee jaar gestudeerd, het is pas later dat je meer gaat weten”*, maken dat de Raad geen enkel geloof hecht aan verzoeksters relaas dat zij een Iraakse studente is in de Koerdische taal aan de universiteit van Khanaqin. Van iemand die twee jaar universitaire studies zou hebben gevolgd mag immers verwacht worden dat ze meer algemene en inhoudelijke informatie kan verschaffen over de vakken en de cursussen die ze zou hebben gevolgd, zoals reeds terecht in de bestreden beslissing wordt opgemerkt. Dat zij niet zo'n vlotte spreker is belet haar niet concrete en precieze informatie te geven over de door haar beweerde gevolgde studie, zelfs al ging het om een *“opleiding die aanzien zou kunnen worden als een opleiding om leerkracht Koerdisch te worden”*. Aan de documenten die betrekking zouden hebben op verzoeksters beweerde studie (studentenkaart en het document over de gelijkstelling van het diploma) kan geen bewijs worden toegekend voor verzoeksters afkomst uit Kirkuk of haar bewering universiteitsstudente te zijn geweest tot 2009. Immers, verzoekster legt geen begin van bewijs voor omtrent haar identiteit en afkomst zodat zij niet aantoonbaar dat de voorgelegde documenten op haar betrekking hebben, en daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts objectieve bewijswaarde worden toegekend in de mate coherente en waarachtige verklaringen worden ondersteund, wat in casu niet het geval is.

2.7. Verzoekster vervolgt met een verklaring of verduidelijking over haar reisweg. Vaststelling is dat zij haar reisweg niet aantoonbaar en haar verklaring, voor zover daar al enig geloof aan gehecht wordt, in geen geval de talrijke gebreken in de verklaringen over haar afkomst in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.8. Waar verzoekster nog een laatste poging onderneemt om de bestreden beslissing te weerleggen door te beweren dat zij op “kot” zat, maar zij wel in Kirkuk gedomicilieerd bleef, neemt niet weg dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegt in vergelijking met haar beweerde vader waar het de woonplaats/verblijfplaats van het gezin betreft in de afgelopen jaren.

2.9. In tegenstelling tot verzoeksters bewering heeft zij niet in het minst een coherent asielrelaas naar voor gebracht en wijzen haar verklaringen en het gebrek aan kennis over Centraal-Irak erop dat verzoekster haar afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft aangetoond dat zij studente was aan de universiteit van Khanaqin.

2.10. De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en lacunes in verzoeksters kennis over Irak en haar opleiding correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.11. De Raad besluit wat de subsidiaire bescherming betreft, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat gelet op de ongeloofwaardigheid omtrent

verzoeksters voorgehouden opleiding aan de universiteit van Khanaqin en afkomst uit Centraal-Irak én de vaststelling dat zij geen identiteitsdocument voorlegde, zij het voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onmogelijk maakt om een correct beeld te vormen van haar profiel, haar juiste identiteit, de exacte regio van waar zij afkomstig is en de plaats(en) waar zij recentelijk heeft verbleven. Bijgevolg is het ook niet mogelijk in te schatten of er in hoofde van verzoekster sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS